

Hudba je pro mě způsob komunikace a předávání emocí, říká oceněný Toyota Vangelis

16.12.2024 - | Vysoké učení technické v Brně

Podle Václava Pelouška jsou české výtvarné školy podhoubím pro množství hudebních projektů. On sám je toho ostatně důkazem. Ačkoliv je absolventem Ateliéru multimédia (dnes Ateliér herních médií) na FaVU VUT, do širšího povědomí se dostal se svou hudební tvorbou pod pseudonymem Toyota Vangelis. Letos ho dokonce odborná porota soutěže Vinyla ocenila za jeho album Výklopný světlomety. „Na této desce mi hostuje například i současná studentka FaVU Klara Wodehn, která byla ve stejné soutěži vyhlášena objevem roku,” podotýká Peloušek.

On sám ostatně dodnes spolupracuje s řadou absolventů či studentů FaVU VUT. Ať už v rámci firmy Bastl Instruments, která se zabývá vývojem a výrobou syntezátorů, tak v rámci své hudební tvorby. Jak je možné, že výtvarná škola plodí tolik zajímavých a úspěšných muzikantů, si vysvětluje jednoduše. „V Česku se moderní hudba moc smysluplně studovat nedá. Není na to vytvořená infrastruktura. Hudební školy jsou zaměřené na klasickou hudbu, takže většina soudobých muzikantů buď nestudovala vůbec, nebo studovali nějaký jiný kreativní obor,” tvrdí Václav Peloušek.

Tomu, že je právě na FaVU VUT tak silná hudební scéna nahrává i skutečnost, že studenti mohou na fakultě využívat nahrávací studio. „I proto je tam spousta kapel a sólových projektů. Ostatně na FaVU studovala i Petra Hermanová, která byla letos také nominovaná na desku roku a také získala cenu Vinyla za objev roku v roce 2011, nebo MC Gey, který letos dostal Anděla za rap,” vyjmenovává Peloušek.

Ačkoliv připouští, že FaVU VUT je primárně výtvarná škola a hudba je tak na fakultě pouze okrajová záležitost, považuje Václav Peloušek za paradox, že hudební úspěchy jsou mnohem více vidět. „Řekl bych, že se to možná propisuje i více do hudebních cen než do těch výtvarných,” podotýká.

I opera využívá technologie, myslí si Peloušek

Ve své tvorbě jako Toyota Vangelis, ale nezapře ani technickou či technologickou složku své alma mater. Ačkoliv se věnuje i akustické hudbě, dodává, že technologie a to, jak mohou obohatit umělecký výraz, ho vždy zajímalo. „Ostatně i můj zpěv je závislý na technologiích. Používám při zpěvu software a pomocí kontroleru, který jsem si vyrobil, tento software ovládám. Zpívám proto hybridně a bez technologií by to nebylo možné,” vysvětluje Václav Peloušek. Zároveň ale podotýká, že je otázkou, co lze a nelze vnímat jako technologie. „Například operní zpěv je také technologie svého druhu. Operní pěvci trénují hlasivky jako sval a navíc za sebou mají celou architekturu, která je vymyšlená tak, aby amplifikovala jejich hlas. Takže si myslím, že hudba je vždycky nějak provázaná s aktuální technologií dané doby,” říká.

Přesto se neobává toho, že by umělá inteligence a nové technologie současnosti nahradily lidský vklad do umění. „Určitě nejde nové technologie ignorovat a řada hudebních softwarů už hojně využívá strojové učení. Co se týče nějaké podkresové hudby, užitné hudby ve veřejném prostoru, tak ta je za mě automatizovatelná bez problémů. Ale autorskou tvorbu jsem vždycky vnímal jako prostředek komunikace mezi lidmi. Způsob předávání emocí. A neumím si představit, že z toho by šel

člověk vymazat," vysvětluje Peloušek.

On sám navíc vnímá lidský mozek jako neuronovou síť, kterou každý z nás trénuje od dětství. „To je to, co dělá každého jedince jedincem. Všechny ty věci, které jeho neuronová síť do sebe vstřebala. Já tuto síť využívám pro tvorbu," říká. Nejde podle něj říct, jestli prvně přichází nápad na melodii, text či téma. „Je to hodně provázaný proces a míchá se to dohromady. Ale obecně mě zajímá, jak věci zní. Zajímá mě estetika a forma hudby, čemuž podřizuji text a slova," popisuje proces vzniku nových skladeb Václav Peloušek aka Toyota Vangelis. A dodává: „V tom je čeština zajímavý jazyk, protože člověka nepustí daleko významově, aby to zároveň znělo dobře. Je to tak neustálý proces hledání toho, co je možné sdělit."

Stírání hranic mezi mainstreamem a alternativou

Svou tvorbou se Toyota Vangelis řadí do takzvaného hyper popu. Který je podle Pelouška sice zatím v Česku alternativním žánrem, ale postupně se přibližuje mainstreamu. „U nás jsme vždycky pár let za světovými trendy. Ale například letos v létě se stalo globálním fenoménem album Brat od Charli XCX, která je řazená do hyper popu. Řada umělců už dnes vnímá termín hyper pop omšele, protože dělení na mainstream a alternativu ztrácí na významu. Myslím si, že se celkově pop stává zajímavější a experimentálnější," říká Václav Peloušek.

Jedním dechem ale dodává, že je stále velký rozdíl mezi tím, co lidé poslouchají, a tím, co v Česku hrají rádia. A tak ačkoliv nepředpokládá, že by ho po ocenění odbornou porotou komerční rádia zařadila do playlistu, v další tvorbě ho to nijak neodrazuje. „Letos jsme už vydali EP s novým projektem Kluci z garáže, což jsem já, Bols/Slob a Sxilence, který je shodu okolností stávajícím studentem FaVU VUT. Také do konce roku plánujeme vydat novou desku. Je to kompilační projekt, takže je hodně kolaborativní a myslím, že bude super. A dál pokračuju v práci na nových věcech jako Toyota Vangelis," uzavírá Václav Peloušek.

<https://www.zvut.cz/lide/-f38102/hudba-je-pro-me-zpusob-komunikace-a-predavani-emoci-rika-ocenen-y-toyota-vangelis-d268663>